

Valgkreds (Slebsager) sagde —, at den Ordning at lade Pensumet i de enkelte Fag blive bestemt ved kongelig Anordning slugte Socialdemokraterne som en god Mundfuld. Det kan godt være, at man her kunde stille sig anderledes end ved Maskinisteksamen; som jeg nævnede, da jeg havde Ordet i Forgaars, erkender jeg, at Udviklingen for Navigatorerne ikke foregaar med en saadan Hurtighed som for Maskinisternes Vedkommende; der har ikke været den Fart i Udviklingen paa dette Omraade, som der har været for Maskinfagets Vedkommende. Jeg mener derfor heller ikke, at det er saa nødvendigt her at tage Bestemmelserne om Eksamenspensumet ud af Loven, som det er for Maskinisteksamens Vedkommende, men jeg finder det dog rigtigt at gøre det — enten saa det ærede Medlem synes, jeg sluger det raat, eller jeg vil have det kogt —, for at man til enhver Tid kan holde sig i Overensstemmelse med Udviklingen med Hensyn til de Krav, der skal stilles til Eksamen.

Ellinger: Jeg vil blot sige et Par Ord, nu da Diskussionen er i Færd med at ebbe ud og Tilhørerne ogsaa. Man har i Diskussionen om denne Sag indført Spørgsmaalet om økonomiske Interesser, men naar der er Tale om, hvorledes Navigationsundervisningen skal indrettes, forekommer det mig, at man lige saa lidt som ved anden Undervisningslovgivning kan tage Hensyn til de økonomiske Interesser. Det er meget muligt — og det vilde være meget glædeligt —, at Navigatorerne kan faa deres økonomiske Forhold forbedret ved, at Undervisningen bliver saa god som muligt, men Lovgivningsmagten kan dog ikke gøre andet end at indrette Undervisningen saa godt som muligt, den kan ikke indrette Undervisningen saaledes, at der af den Maade, hvorpaa den er indrettet, muligvis kan flyde økonomiske Fordele for dem; der har taget disse Eksaminer. Saadanne Hensyn tager man, som sagt, ikke ved nogen som helst anden Lovgivning af denne Art. Jeg er derfor ogsaa meget tilfreds med, at jeg ikke har haft Lejlighed til at tale med nogen som helst Røder f. Eks. om dette Spørgsmaal. Den højtærede Minister bemærkede, maaske i Anledning af, at jeg i Gaar sagde, at man indsmuglede Statskolen i dette Lovforslag, at det syntes han ikke, man kunde sige, men man traf her en Ordning, som er en Overgangsform. Jeg skal villigt indrømme, at saa

kan man ikke beskyldte Ministeren for at være Smugler eller for at ville liste denne Sag ind, thi han har altsaa meget aabent sagt, i hvad Retning han, hvis han faar nogen Indflydelse, ønsker at gaa i denne Sag. Det maa imidlertid staa klart for Lovgivningsmagten — og det gør det ganske sikkert ogsaa —, at ved at gennemføre den her foreslaaede Ordning bnder Lovgivningsmagten sig til i Løbet af maaske ganske kort Tid at gaa over til Statsskolen; saa kommer en Dag en Minister og siger: Nu maa vi nødvendigvis over til Statsskolen, Rigsdagen gik selv i 1914 ind paa den Ordning, og nu er det nødvendigt at fortsætte, nu maa vi gaa over til Statsskolen, og saa maa den til den Tid siddende Rigsdag finde sig i de økonomiske Byrder, som følger af, at Rigsdagen i 1914 traf denne Bestemmelse. Jeg mener, at det vilde have været meget heldigere, om Sagen paa dette Punkt kom klarere frem, saa at Ministeren, hvis han mener, vi skal have Statsskoler, da stillede Forslag desangaaende, saa at Kampen kom til at dreje sig om Statsskole eller Privatskole.

Det Forhold har været stærkt diskuteret, at Bestemmelserne om Eksamensfordringerne er tagne ud af Lovforslaget, medens de findes i den gældende Lov. Jeg maa sige, at paa dette Punkt er jeg enig med Lovforslaget; jeg finder det er for snærende for Udviklingen, at Eksamensfordringerne er alt for stærkt præciserede i Loven. Overalt i Livet er der Udvikling, det vil der vel ogsaa være her, og vi plejer ikke i Love om Undervisning at fastsætte detaillerede Bestemmelser om Eksamensfordringer, det er noget, der henlægges til kongelig Anordning. Derfor skal jeg ikke anføre det som nogen Indvending imod Lovforslaget, at det ikke indeholder Bestemmelser om Eksamensfordringerne, men der er i øvrigt meget at indvende imod det foreliggende Lovforslag. Jeg gennemgik i Gaar en Række af disse Indvendinger, og jeg ser i Dag den ene Taler efter den anden træde frem og fremføre Indvendinger af lignende Natur. Maaske maa jeg lægge lidt Eftertryk paa en enkelt Indvending, som jeg i Gaar gjorde imod dette Lovforslag, nemlig imod Ministerens store Myndighed, der strækker sig over en Række Punkter, men særlig vil jeg henlede Opmærksomheden paa eet Punkt, nemlig dette, at hvis et Budget ikke holdes, kan Ministeren fratage Skolen Statstilskuddet for det paagældende Aar og trække Garantien for Lærerlønningerne tilbage. En saadan Bestemmelse kan man